

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII

Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Beata Piwowska

Protokolant Diana Pawłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 lipca 2013 r. w Warszawie

sprawy z powództwa CC z siedzibą w F(USA)

i CTP spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W

przeciwko F spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C

- o ochronę praw z rejestracji wspólnotowych znaków towarowych i zakazanie czynów nieuczciwej konkurencji

1. nakazuje pozwanej F spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C zaniechanie naruszania praw CC w F do słownych wspólnotowych znaków towarowych **CARRIER** (CTM-83410 i CTM-1586783) oraz słowno-graficznego wspólnotowego znaku towarowego

(CTM-371963), tj. używania znaku

lub

oznaczenia łądząco do niego podobnego w odniesieniu do usług sprzedaży, instalacji, montażu, obsługi, konserwacji i naprawy urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w tym na budynkach przedsiębiorstwa, na banerach, samochodach i w treści stron internetowych;

2. nakazuje pozwanej zaniechanie naruszania prawa CC w F do słownych wspólnotowych znaków towarowych **TRANSICOLD** (CTM-76042, CTM-1586742), tj. używania znaku

TRANSICOLD pisanego wielkimi literami, lekko ukośną czcionką i na całej długości

podkreślonego: lub jakiegokolwiek oznaczenia łądząco do niego podobnego, w odniesieniu do usług sprzedaży, instalacji, montażu, obsługi, konserwacji i naprawy urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w szczególności na budynkach przedsiębiorstwa, na banerach, samochodach i w treści stron internetowych;

3. nakazuje pozwanej usunięcie, na jej koszt, oznaczeń określonych w punktach 1. i 2. z budynków przedsiębiorstwa, reklam, samochodów, dokumentów, ze stron internetowych oraz z innych miejsc, w których są one używane przez pozwaną w odniesieniu do usług sprzedaży, instalacji, montażu, obsługi, konserwacji i naprawy urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych;
4. nakazuje pozwanej dwukrotne opublikowanie, na jej koszt, na jednej z trzech pierwszych stron redakcyjnych częstochowskiego dodatku lokalnego do *Gazety Wyborczej* informacji o treści: „Wyrokiem z 5.08.2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie nakazał F spółce z o.o. w C zaniechanie naruszania praw CC w F do wspólnotowych znaków towarowych **CARRIER** (CTM-83410, CTM-1586783, CTM-371963) i **TRANSICOLD** (CTM-76042, CTM-1586742), zakazując używania oznaczeń , lub innych, łądząco do nich podobnych w odniesieniu do usług sprzedaży, instalacji, montażu, obsługi, konserwacji i naprawy urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń.” - w terminie 30 dni od daty uprawomocnienia się wyroku;
5. w pozostałej części powództwo oddala;
6. nakazuje pobranie od CTP spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwoty 18.350 (osiemnaście tysięcy trzysta pięćdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej;
7. zasądza od CTP spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W na rzecz F spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
8. zasądza od F spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C na rzecz CC w F kwotę 10.032 (dziesięć tysięcy trzydzieści dwa) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Uzasadnienie

18 III 2013 r. CC w F, CTE s.c.s. w R oraz CTP spółka z o.o. w W wniosły m.in. o:

1. nakazanie F spółce z o.o. w C zaniechania naruszania prawa powodów do słownych wspólnotowych znaków towarowych **CARRIER** (CTM-83410, CTM-1586783) i słowno-graficznego wspólnotowego znaku towarowego **CARRIER** (CTM-3719693), przedstawiającego słowo CARRIER wpisane w owal stylizowaną czcionką-kursywą, tj. zaniechania używania:

a. słowno-graficznego znaku **CARRIER** lub oznaczenia do niego łudząco podobnego w stosunku do usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w tym m.in. na budynkach przedsiębiorstwa, oznaczeniach, banerach, samochodach i na stronach internetowych, a także

b. znaków **CARRIER** lub oznaczeń do nich podobnych, w tym m.in. słowa CARRIER przedstawionego w dowolnej formie graficznej, w stosunku do usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w tym m.in. na budynkach przedsiębiorstwa, oznaczeniach, banerach, samochodach i na stronach internetowych, w jakikolwiek sposób, który jest niezgodny z uczciwymi praktykami w handlu, a w szczególności w sposób mogący wywołać u potencjalnych klientów błędne przekonanie co do istnienia związków gospodarczych z powodami;

2. nakazanie pozwanej zaniechania naruszania prawa powodów do słownego wspólnotowego znaku towarowego **TRANSICOLD** (CTM-76042 i CTM-1586742), tj. zaniechania używania:

a. znaków **TRANSICOLD** w charakterystycznej formie graficznej, tj. pisanych wielkimi literami,

lekko ukośną czcionką, na całej długości podkreślonego: **TRANSICOLD** lub używania jakiegokolwiek oznaczenia łudząco podobnego, w stosunku do usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w szczególności na budynkach przedsiębiorstwa, oznaczeniach, banerach, samochodach i stronach internetowych,

b. znaków **TRANSICOLD** lub jakichkolwiek oznaczeń do nich podobnych w stosunku do usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w szczególności na budynkach przedsiębiorstwa, oznaczeniach, banerach, samochodach i stronach internetowych; w jakikolwiek sposób, który jest niezgodny z uczciwymi praktykami w handlu, a w szczególności w sposób mogący wywołać u potencjalnych klientów błędne przekonanie co do istnienia związków gospodarczych z powodami;

3. nakazanie pozwanej usunięcia, na jej koszt, skutków naruszeń, o których mowa w pkt 1. i 2., tj. usunięcia znaków **CARRIER** i **TRANSICOLD** opisanych w pkt 1.a. i 2.a. z budynków przedsiębiorstwa, oznaczeń, reklam, samochodów, dokumentów, ze stron internetowych i z innych miejsc, w których są one używane przez pozwaną w stosunku do towarów i usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych;

4. nakazanie pozwanej zaniechania:

a. umieszczania na jakiegokolwiek stronie internetowej lub w jakichkolwiek materiałach promocyjnych, w tym na stronie internetowej www.m.f.pl informacji o treści: „Firma F sp. z o. o. z siedzibą w C przy ul. M posiada wieloletnie doświadczenie w dystrybucji i serwisie agregatów chłodniczych C T - jako autoryzowany dystrybutor C T E na Polskę - oraz serwis agregatów chłodniczych transportu drogowego, kolejowego i morskiego producentów takich jak TK, Z i S”,

b. używania i rozpowszechniania na jakiegokolwiek stronie internetowej lub w jakichkolwiek materiałach promocyjnych, informacji o treści wskazanej pkt a., która sugeruje, że pozwana posiada upoważnienie powodów do używania znaków **CARRIER** i **TRANSICOLD** do dystrybuowania produktów powodów i prowadzenia autoryzowanych stacji obsługi urządzeń;

5. nakazanie pozwanej dwukrotnego opublikowania na jej koszt, na jednej z trzech pierwszych stron redakcyjnych dziennika *Rzeczpospolita* oraz częstochowskiego dodatku lokalnego do *Gazety Wyborczej* (tj. łącznie cztery razy) *petitum* wyroku,

- w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku wydanego przez Sąd I instancji;

- w razie wniesienia apelacji - w terminie 14 dni od wydania wyroku przez Sąd II instancji;

- w razie niewykonania przez pozwaną tego orzeczenia, zezwolenie na opublikowanie przez powodów ogłoszenia o wskazanej treści na jej koszt;

ewentualnie, w razie oddalenia powództwa, na podstawie art. 18 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 1, art. 10 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z 16 IV 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji:

8. o nakazanie pozwanej zaniechania naruszania prawa powodów do słownego wspólnotowego znaku towarowego **CARRIER** (CTM-83410, CTM-1586783) i słowno-graficznego wspólnotowego znaku towarowego **CARRIER** (CTM-371963), przedstawiającego słowo CARRIER wpisane w owal stylizowaną czcionką-kursywą, tj. zaniechania używania:

a. słowno-graficznego znaku **CARRIER** lub oznaczenia do niego łudząco podobnego w stosunku do usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w tym m.in. na budynkach przedsiębiorstwa, oznaczeniach, banerach, samochodach i na stronach internetowych,

b. znaków **CARRIER** lub oznaczeń do nich podobnych, w tym m.in. słowa CARRIER przedstawionego w dowolnej formie graficznej, w stosunku do usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w tym m.in. na budynkach przedsiębiorstwa,

oznaczeniach, banerach, samochodach i na stronach internetowych, w jakikolwiek sposób, który jest niezgodny z uczciwymi praktykami w handlu, a w szczególności w sposób mogący wywołać u potencjalnych klientów błędne przekonanie co do istnienia związków gospodarczych z powodami;

9. nakazanie pozwanej zaniechania naruszania prawa powodów do słownego wspólnotowego znaku towarowego **TRANSICOLD** (CTM-76042, CTM-1586742), tj. zaniechania używania:

a. znaków **TRANSICOLD** w charakterystycznej formie graficznej, tj. pisanego wielkimi literami,

lekko ukośną czcionką, na całej długości podkreślonego: lub używania jakiegokolwiek oznaczenia łudząco do niego podobnego, w stosunku do usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w szczególności na budynkach przedsiębiorstwa, oznaczeniach, banerach, samochodach i stronach internetowych;

b. znaków **TRANSICOLD** lub jakichkolwiek oznaczeń do nich podobnych w stosunku do usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w szczególności na budynkach przedsiębiorstwa, oznaczeniach, banerach, samochodach i stronach internetowych; w jakikolwiek sposób, który jest niezgodny z uczciwymi praktykami w handlu, a w szczególności w sposób mogący wywołać u potencjalnych klientów błędne przekonanie co do istnienia związków gospodarczych z powodami;

10. nakazanie pozwanej usunięcia na jej koszt skutków naruszeń, o których mowa w pkt 6 i 7, tj. usunięcia znaków **CARRIER** i **TRANSICOLD**, opisanych w pkt 6.a. i 7.a. z budynków przedsiębiorstwa, oznaczeń, reklam, pojazdów, dokumentów, stron internetowych oraz z innych miejsc, w których są one używane przez pozwaną w stosunku do towarów i usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych;

11. nakazanie pozwanej zaniechania:

a. umieszczania na jakiegokolwiek stronie internetowej lub w jakichkolwiek materiałach promocyjnych, w tym na stronie internetowej www.m.f.pl informacji o treści: „Firma F sp. z o.o. z siedzibą w C przy ul. M posiada wieloletnie doświadczenie w dystrybucji i serwisie agregatów chłodniczych CT - jako autoryzowany dystrybutor CTE na Polskę - oraz serwis agregatów chłodniczych transportu drogowego, kolejowego i morskiego producentów takich jak TK, Z i S”;

b. używania i rozpowszechniania na jakiegokolwiek stronie internetowej lub w jakichkolwiek materiałach promocyjnych, informacji o treści wskazanej w pkt a., sugerującej, że pozwana posiada upoważnienie powodów do używania znaków **CARRIER** i **TRANSICOLD** do dystrybuowania produktów powodów i prowadzenia autoryzowanych stacji obsługi urządzeń;

12. nakazanie pozwanej dwukrotnego opublikowania na jej koszt na jednej z trzech pierwszych stron redakcyjnych dziennika *Rzeczpospolita* oraz częstochowskiego dodatku lokalnego do *Gazety Wyborczej* (tj. łącznie cztery razy) *petitum* wyroku

- w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku wydanego przez Sąd I instancji;

- w razie wniesienia apelacji - w terminie 14 dni od wydania wyroku przez Sąd II instancji;

w razie niewykonania przez pozwaną orzeczenia Sądu, o którym mowa w tym punkcie, zezwolenie na opublikowanie przez powodów ogłoszenia o wskazanej wyżej treści na koszt pozwanej;

ewentualnie, w razie oddalenia powództwa, w związku z naruszeniem umowy na podstawie art. 363 k.c. w zw. z art. 471 k.c.:

15. nakazanie pozwanej zaniechania naruszania prawa powodów do słownego wspólnotowego znaku towarowego **CARRIER** (CTM-83410, CTM-1586783) i słowno-graficznego wspólnotowego znaku towarowego **CARRIER** (CTM-3719693), przedstawiającego słowo CARRIER wpisane w owal stylizowaną czcionką – kursywą, tj. zaniechania używania:

a. słowno-graficznego znaku CARRIER lub oznaczenia do niego łudzaco podobnego w stosunku do usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w tym m.in. na budynkach przedsiębiorstwa, oznaczeniach, banerach, samochodach i na stronach internetowych,

b. znaków **CARRIER** lub oznaczeń do nich podobnych, w tym m.in. słowa CARRIER przedstawionego w dowolnej formie graficznej, w stosunku do usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w tym m.in. na budynkach przedsiębiorstwa, oznaczeniach, banerach, samochodach i na stronach internetowych, w jakikolwiek sposób, który jest niezgodny z uczciwymi praktykami w handlu, a w szczególności w sposób mogący wywołać u potencjalnych klientów błędne przekonanie co do istnienia związków gospodarczych z powodami;

16. nakazanie pozwanej zaniechania naruszania prawa powodów do słownego wspólnotowego znaku towarowego **TRANSICOLD** (CTM-76042, CTM-1586742), tj. zaniechania używania:

a. znaków **TRANSICOLD** w charakterystycznej formie graficznej, tj. pisanego wielkimi literami,

lekko ukośną czcionką, na całej długości podkreślonego: **TRANSICOLD** lub używania jakiegokolwiek oznaczenia łudzaco do niego podobnego, w stosunku do usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w szczególności na budynkach przedsiębiorstwa, oznaczeniach, banerach, samochodach i stronach internetowych,

b. znaków **TRANSICOLD** lub jakichkolwiek oznaczeń do nich podobnych w stosunku do usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w szczególności na

budynkach przedsiębiorstwa, oznaczeniach, banerach, samochodach i stronach internetowych; w jakikolwiek sposób, który jest niezgodny z uczciwymi praktykami w handlu, a w szczególności w sposób mogący wywołać u potencjalnych klientów błędne przekonanie co do istnienia związków gospodarczych z powodami;

17. nakazanie pozwanej usunięcia na jej koszt skutków naruszeń, o których mowa w pkt. 11. i 12., tj. usunięcia znaków **CARRIER** i **TRANSICOLD** opisanych w pkt 11.a. i 12.a. z budynków przedsiębiorstwa, oznaczeń, reklam, samochodach, dokumentów, stron internetowych oraz z innych miejsc, w których są one używane przez pozwaną w stosunku do towarów i usług polegających na sprzedaży, instalacji, montażu, obsłudze, konserwacji i naprawie urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych;

18. nakazanie pozwanej zaniechania:

a. umieszczania na jakiegokolwiek stronie internetowej lub w jakichkolwiek materiałach promocyjnych, w tym na stronie internetowej www.m.f.pl informacji o treści: „Firma F sp. z o.o. z siedzibą w C przy ul. M posiada wieloletnie doświadczenie w dystrybucji i serwisie agregatów chłodniczych C T - jako autoryzowany dystrybutor C T E na Polskę - oraz serwis agregatów chłodniczych transportu drogowego, kolejowego i morskiego producentów takich jak T K, Z i S”;

b. używania i rozpowszechniania na jakiegokolwiek stronie internetowej lub w jakichkolwiek materiałach promocyjnych, informacji o treści wskazanej w pkt a., sugerującej, że pozwana posiada upoważnienie powodów do używania znaków **CARRIER** i **TRANSICOLD**, do dystrybuowania produktów powodów i prowadzenia autoryzowanych stacji obsługi urządzeń.

W każdym przypadku wniesli także o zasądzenie na ich rzecz od pozwanej kosztów postępowania. (k.2-219)

F spółka z o.o. w C zażądała odrzucenia pozwu, ewentualnie umorzenia postępowania w zakresie żądania z pkt 4, 11 i 18, wyjaśniając, że kwestionowane treści nie są już dostępne dla użytkowników Internetu. W pozostałej części wniosła o oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu. Zarzuciła, że zgłoszone w sprawie roszczenia nie mają charakteru ewentualnego. Zaprzeczyła naruszaniu praw wyłącznych i dopuszczeniu się czynów nieuczciwej konkurencji. Wyjaśniła, że będąc w latach 1992-2008 głównym dystrybutorem produktów powoda i świadcząc usługi serwisowe, stworzyła sieć dystrybucyjną, w nieuczciwy sposób przejętą przez CTE i przekazaną CTP, która korzysta z wypracowanej przez nią renomy. Po rozwiązaniu umowy dystrybucyjnej zaniechała używania spornych znaków towarowych, z wyjątkiem sytuacji, w których jest to konieczne dla poinformowania klientów o świadczeniu usług montażu i obsługi serwisowej agregatów chłodniczych na pojazdach samochodowych, z użyciem oryginalnych części zamiennych. W jej przekonaniu, wytaczając pozwy, powodowie nie mają na celu ochrony swych praw i interesów gospodarczych lecz wyeliminowanie jej, jako konkurenta rynkowego. Pozwana zapewniła o zamknięciu strony internetowej pod adresem www.m.f.pl, której treści, kwestionowane przez powodów, nie są już dostępne dla użytkowników Internetu. (k.342-391)

25 IV 2013 r. Sąd odmówił odrzucenia pozwu, uznając za nieuzasadniony zarzut zapisu na sąd polubowny dokonanego w umowie dystrybucyjnej w odniesieniu do zgłoszonych przez wszystkich powodów roszczeń. Sąd nie rozstrzygał kwestii swej właściwości, ponieważ pozwana nie zgłosiła zarzutu formalnego przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. (art. 202 k.p.c.)

W piśmie procesowym datowanym 24 IV 2013 r. pełnomocnik powodów wyjaśnił, że z roszczeniami określonymi w punktach 1-14 występuje *C Corp.*, z roszczeniami z punktów 15-20 *CTE s.c.s.*, zaś z roszczeniami ewentualnymi z punktów 8-14 *CTP spółka z o.o.* (k.426-431)

Po sprecyzowaniu powództwa, Sąd stwierdził, że roszczenia *CTP* nie mają charakteru ewentualnego, a współuczestnictwo po stronie powodowej jest współuczestnictwem formalnym, w rozumieniu przepisu art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c.

Wobec skutecznego cofnięcia pozwu przez *CTE s.c.s.*, 22 VII 2013 r. Sąd postanowił o umorzeniu postępowania w zakresie dochodzonych przezeń roszczeń, zasądzając od powoda ad. 2 na rzecz pozwanej zwrot kosztów zastępstwa procesowego. (art. 355 § 1 w zw. z art. 203 i w zw. z art. 98 k.p.c. (k.562)

Sąd ustalił, że:

CC z siedzibą w *F* należy do grupy *U T C* – amerykańskiego producenta wyrobów dla przemysłu lotniczego, energetycznego i budowlanego. Spółka zajmuje się produkcją i sprzedażą urządzeń chłodzących, grzewczych, wentylacyjnych i chłodniczych, m.in. chłodnictwa transportowego, w tym systemów chłodniczych. Świadczy również usługi serwisowe, naprawcze i prowadzi sprzedaż części zamiennych. Organizacją dystrybucji produktów *C* związanych z systemami chłodniczymi w Europie zajmuje się *C T E s.c.s.* w *R*, będąca licencjobiorcą znaków towarowych *C Corp.* (bezsporne – tak też wydruk ze strony internetowej k.47-53, dokumenty korporacyjne k.26-35, umowa licencyjna k.54, 264)

Produkty i usługi *C Corp.* oferowane są na polskim rynku od kilkunastu lat. Do 2009 r. działało tu kilku niezależnych dystrybutorów, z których jednym była *F* spółka z o.o. w *C*. Od 1 XII 2009 r. produkty związane z systemami chłodniczymi są dystrybuowane wyłącznie przez *CTP* spółkę z o.o. w Warszawie, która organizuje sieć autoryzowanych partnerów serwisowych, oferujących produkty marki CARRIER i TRANSICOLD, a także usługi sprzedaży części zamiennych, instalacji, montażu, obsługi, konserwacji oraz napraw gwarancyjnych i pogwarancyjnych. (bezsporne – tak też wydruki ze strony internetowej k.55-61, umowa dystrybucyjna k.62-65, 266-269, lista autoryzowanych partnerów serwisowych k.66-67, standardowa umowa partnera serwisowego k.68-114, 297-303)

CC służą prawa do wspólnotowych znaków towarowych:

- słowno-graficznego , zarejestrowanego w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (OHIM) w Alicante pod nr CTM-371963 dla towarów w klasach 9 i 11 klasyfikacji nicejskiej, m.in. dla urządzeń grzewczych, chłodzących, wentylacyjnych i chłodniczych oraz ich części, a także dla usług w klasie 37, m.in. instalacji, obsługi i naprawy tych urządzeń,
- słownego **CARRIER**, zarejestrowanego w OHIM pod nr CTM-83410 dla towarów w klasach 7, 9 i 11 klasyfikacji nicejskiej, m.in. dla urządzeń grzewczych, chłodzących, wentylacyjnych, chłodniczych i ich części, a także dla usług w klasie 37, m.in. instalacji, obsługi i naprawy tych urządzeń,
- słownego **CARRIER** zarejestrowanego w OHIM pod nr CTM-1586783 dla usług w klasie 35 klasyfikacji nicejskiej, m.in. prowadzenia sieci usług detalicznych w branży grzewczej, klimatyzacyjnej, wentylacyjnej i chłodniczej,
- słownego **TRANSICOLD** zarejestrowanego w OHIM pod nr CTM-76042 dla towarów w klasie 11 klasyfikacji nicejskiej, m.in. urządzeń grzewczych, chłodzących, wentylacyjnych i chłodniczych,
- słownego **TRANSICOLD** zarejestrowanego w OHIM pod nr CTM-1586742 dla towarów i usług w klasach 16, 35, 38 klasyfikacji nicejskiej, m.in. prowadzenia sieci usług detalicznych w branży grzewczej, klimatyzacyjnej, wentylacyjnej i chłodniczej. (bezsporne - tak też świadectwa rejestracji i wydruki ze strony internetowej OHIM k.115-129, 271-285)

Znaki te używane są przez uprawnionego, a za jego zgodą także przez *CTE* s.c.s. w R i *CTP* spółkę z o.o. w W oraz ich partnerów serwisowych, w dokumentach handlowych, materiałach reklamowych i promocyjnych, w oznaczeniach budynków i pojazdów stacji serwisowych i ich otoczeniu, w postaci słownej (**CARRIER**, **TRANSICOLD**) i słowno-graficznej:

TRANSICOLD

TRANSICOLD

, w kolorystyce ciemnoniebieskiej, dla takich towarów, jak m.in. agregaty chłodnicze i części zamienne do nich, a także dla usług chłodnictwa transportowego, dystrybucji i serwisu produktów chłodnictwa transportowego. (bezsporne - tak też wydruki ze stron internetowych k.130-132, 467-473, reklamy k.133-155, 287-295)

W latach 1992-2009 *F* spółka z o.o. w Częstochowie była autoryzowanym dystrybutorem i dostawcą usług *C* w Polsce, upoważnionym do używania znaków towarowych **CARRIER** i **TRANSICOLD** na podstawie umowy zawartej z *CTE* s.c.s. Po jej rozwiązaniu z dniem 30 XI 2009 r., pozwana utraciła prawo używania znaków, nie zaprzestała jednak świadczenia usług naprawczych (serwis pogwarancyjny) i sprzedaży oryginalnych części zamiennych. W związku z

tym, pomimo sprzeciwu powodów, na budynkach jej przedsiębiorstwa, samochodach i tablicach

TRANSICOLD

informacyjnych widnieją znaki powoda **TRANSICOLD**, wskazując markę urządzeń, których dotyczą usługi pozwanej (serwis pojazdów chłodniczych), obok oznaczeń innych producentów urządzeń chłodniczych, jak ZANOTTI i THERMO KING, w takiej formie graficznej, w jakiej używa ich uprawniony i jego partnerzy serwisowi. (bezsporne – tak też wydruk ze strony internetowej k.160-162, umowa dystrybucyjna k.163-169, oświadczenie o jej wypowiedzeniu k.170, 305, korespondencja stron k.332-371, fotografie k.372-386, 475-484)

Na swej stronie internetowej pod adresem www.m.f.pl pozwana umieściła informację: „Firma F sp. z o.o. z siedzibą w C przy ul. M posiada wieloletnie doświadczenie w dystrybucji i serwisie agregatów chłodniczych CT- jako autoryzowany dystrybutor CTE na Polskę - oraz serwis agregatów chłodniczych transportu drogowego, kolejowego i morskiego producentów takich jak TK, Z i S". Strona ta jest aktualnie zamknięta, a użytkownicy Internetu nie mają dostępu do tej treści. (bezsporne – tak też k.474)

Czyniąc ustalenia o okolicznościach faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w rozumieniu art. 227 k.p.c., Sąd ograniczył się do dopuszczenia i przeprowadzenia dowodów z dokumentów, wydruków ze stron internetowych i fotografii. Prawa wyłączne powoda ad. 1. i używanie jego znaków towarowych przez pozwaną nie były sporne. Strony nie zgadzały się ze sobą co do oceny prawnej działań F, które poddane zostały ocenie normatywnej. Sąd pominął wnioskiwane przez strony zeznania świadków i stron, które miały dotyczyć kwestii wykonania umowy i sprzeczności działań pozwanej z regułami uczciwej konkurencji, w tym zakresie bowiem rozstrzygnięcie nie wymagało czynienia ustaleń okoliczności, na które się powoływały.

I. W przedmiocie żądań CC dotyczących ochrony praw z rejestracji wspólnotowych znaków towarowych Sąd zważył:

Podstawową funkcją znaku towarowego jest zagwarantowanie konsumentowi lub końcowemu odbiorcy możliwości określenia pochodzenia towaru lub usługi nim oznaczonych, odróżnienia (bez ewentualnego wprowadzenia w błąd) ich od towarów lub usług innego pochodzenia. (tak wyroki Trybunału z 23 V 1978 r. w sprawie 102/77 *Hoffmann-La Roche*, z 18 VI 2002 r. w sprawie C-299/99 *Philips*, z 8 V 2008 r. w sprawie C-304/06 *Eurohypo*, wyrok Sądu Unii Europejskiej z 8 II 2011 r. w sprawie T-157/08 *Insulate for life*)

Prawo wyłączne jest przyznawane, aby umożliwić właścicielowi znaku towarowego ochronę jego szczególnych interesów, zadbanie o to, aby znak ten mógł spełniać wszystkie jego funkcje, zarówno gwarantowania konsumentom wskazania pochodzenia towaru/usługi, jak i

gwarancyjną, komunikacyjną, reklamową i inwestycyjną. Wykonywanie tego prawa jest zastrzeżone dla przypadków, w których używanie przez osoby trzecie określonego oznaczenia negatywnie wpływa lub może wpływać na którąkolwiek z tych funkcji. (tak wyroki Trybunału z 22 IX 2011 r. w sprawie C-482/09 *Budějovický Budvar*, z 18 VI 2009 r. w sprawie C-487/07 *L'Oréal i in.*, z 23 III 2010 r. w sprawach połączonych od C-236/08 do C-238/08 *Google France i Google*)

Wspólnotowy znak towarowy jest jednolitym tytułem ochronnym, funkcjonującym w oparciu o unormowania rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z 26 II 2009 r. w sprawie *wspólnotowego znaku towarowego* (wersja ujednolicona), które reguluje w go sposób całościowy, w szczególności zasady jego rejestracji, wynikające z niej prawa oraz ich ochronę. Przepisy o charakterze materialno-prawnym rozporządzenia, jako część *acquis communautaire* stanowią element polskiego porządku prawnego, znajdując bezpośrednie zastosowanie. Zasadniczo, są one powtórzeniem regulacji Pierwszej Dyrektywy Rady nr 89/104/EWG z 21 XII 1989 r. *mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych*. Implementująca ją ustawa *Prawo własności przemysłowej* znajduje zastosowanie wyłącznie tam, gdzie brak odpowiedniego unormowania w rozporządzeniu, w szczególności w tym zakresie w jakim odsyła ono do właściwych przepisów prawa krajowego.

Art. 9 przyznaje uprawnionemu prawo wyłącznego i niezakłóconego używania wspólnotowego znaku towarowego oraz zakazania osobom, nie mającym jego zgody, używania w obrocie :

- a. identycznego ze znakiem oznaczenia dla identycznych towarów lub usług;
- b. oznaczenia, gdy, z powodu jego identyczności lub podobieństwa do znaku oraz identyczności albo podobieństwa towarów lub usług, których dotyczy ten znak i oznaczenie, istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd opinii publicznej, które obejmuje także prawdopodobieństwo ich skojarzenia.
- c. oznaczenia identycznego lub podobnego do znaku w odniesieniu do towarów lub usług, które nie są podobne do tych, dla których zarejestrowano znak, w przypadku gdy cieszy się on renomą w Unii Europejskiej i gdy używanie oznaczenia bez uzasadnionej przyczyny przysparza naruszczeniowi nienależną korzyść albo jest szkodliwe dla odróżniającego charakteru lub renomy wspólnotowego znaku towarowego. (ust.1)

Prawa wyłączne C Corp. do wspólnotowych – słownych i słowno-graficznych znaków towarowych i zakres ich ochrony nie były sporne i nie budzą wątpliwości Sądu. Ich zdolność odróżniająca nie była kwestionowana przez pozwaną, która przyznała fakt ich używania, przekonując jednak, że czyni to w granicach uprawnienia osoby trzeciej do używania znaku towarowego bez zgody uprawnionego, w celu informowania klientów o świadczonych usługach.

Ocena identyczności lub podobieństwa znaku zarejestrowanego i przeciwstawianego mu oznaczenia powinna się opierać na ich zgodności wizualnej, fonetycznej i koncepcyjnej.

Oznaczenie może być uznane za identyczne z wcześniejszym znakiem, tylko wtedy, gdy powtarza – bez dokonywania zmian lub uzupełnień – wszystkie elementy tego znaku, lub gdy rozpatrywane jako całość, wykazuje nieznaczne różnice, które nie zostaną dostrzeżone przez przeciętnego konsumenta. (tak wyrok Trybunału z 20 III 2003 r. C-291/00 *LTJ Diffusion*)

Należy przy tym wyjaśnić, że – zgodnie z wyrokiem wydanym 18 VII 2013 r. przez Trybunał Sprawiedliwości UE w sprawie C-252/12 - wymóg rzeczywistego używania może zostać spełniony, jeżeli graficzny wspólnotowy znak towarowy jest używany wyłącznie w połączeniu z nałożonym na niego znakiem słownym, pod warunkiem że różnice między postacią, w jakiej znak jest używany, a postacią, w jakiej został on zarejestrowany, nie zmieniają jego odróżniającego charakteru. Jeżeli wspólnotowy znak towarowy nie został zarejestrowany w kolorze, jednak uprawniony powszechnie używa go w konkretnym kolorze lub kombinacji kolorów, w związku z czym znaczna część odbiorców kojarzy go z tym kolorem lub kombinacją kolorów, to kolor lub kolory użyte przez osobę trzecią w oznaczeniu, któremu zarzuca się naruszenie, są istotne dla całościowej oceny ryzyka konfuzji lub czerpania nienależnych korzyści. Sąd udzielił przeto ochrony znakom w postaci w jakiej używa ich uprawniony i podmioty powiązane z nim

gospodarczo: **TRANSICOLD** Należy zatem stwierdzić, że pozwana używa – bez zgody C Corp. - oznaczeń identycznych ze znakami towarowymi zarejestrowanymi na rzecz powoda ad. 1.

Dokonując oceny podobieństwa towarów i usług należy brać pod uwagę wszystkie czynniki charakteryzujące zachodzące między nimi relacje (zależności), szczególnie ich rodzaj i przeznaczenie, sposób używania lub korzystania z nich, warunki w jakich są sprzedawane, a także ich wzajemny, konkurencyjny lub komplementarny charakter. (tak wyroki Sądu z 23 X 2002 r. w sprawie T-388/00 *ELS*, z 4 XI 2003 r. w sprawie T-85/02 *Castillo*) Stosunek między usługami serwisowymi, a towarami objętymi rejestracją znaków **CARRIER i TRANSICOLD** charakteryzuje się ścisłym związkiem w tym sensie, że towary te są nieodzowne, a przynajmniej istotne dla świadczenia usług, które są oferowane właśnie przy ich naprawie. (por. wyroki Trybunału z 29 IX 1998 r. w sprawie C-39/97 *Canon*, z 7 VII 2005 r. w sprawie C-418/02 *Praktiker*, wyroki Sądu z 11 VII 2007 r. w sprawie T-443/05 *El Corte Inglés*, z 24 IX 2008 r. w sprawie T-116/06 *O STORE*) **Towary i usługi stron należy zatem uznać za identyczne lub wysoce podobne, w rozumieniu art. 9 ust. 1a. i 1b. rozporządzenia.**

Całościowa ocena zakłada pewną współzależność między branymi pod uwagę czynnikami, w szczególności podobieństwem znaków oraz podobieństwem towarów/usług, których one dotyczą, przy czym niski stopień podobieństwa towarów i usług może być zrównoważony znaczącym stopniem podobieństwa znaków i odwrotnie. (zasada wzajemnej zależności - tak wyroki Trybunału z 23 X 2002 r. w sprawie T-6/01 *Matratzen*, z 13 IX 2007 r. w sprawie C-234/06 *II*

Ponte Finanziaria, z 18 XII 2008 r. w sprawie C-16/06 *Mobilix*, wyroki Sądu z 5 IV 2006 r. w sprawie T-202/04 *Echinacin* i z 18 V 2011 r. w sprawie T-502/07 *Mc Kenzie*)

W myśl utrwalonego orzecznictwa, prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd istnieje, gdy znaczna część właściwego kręgu odbiorców mogłaby zostać skłonią do omyłkowego zakupu towaru pozwanego, myśląc, że jest to towar uprawnionego (uznając, że dane towary lub usługi pochodzą z tego samego przedsiębiorstwa), ewentualnie mogłaby uznać, że dane towary lub usługi pochodzą z przedsiębiorstw powiązanych ze sobą gospodarczo. (tak wyroki Trybunału z 29 IX 1998 r. w sprawie C-39/97 *Canon*, z 4 V 1999 r., z 22 VI 1999 r. w sprawie C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, z 2 IX 2010 r. w sprawie C-254/09 *CK Calvin Klein* i wyrok Sądu z 9 XII 2010 r. w sprawie T-303/08 *Golden Elephant*) Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd powinno być oceniane w sposób całościowy, według sposobu postrzegania określonego konsumenta, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych okoliczności konkretnego przypadku, szczególnie wzajemnej zależności między podobieństwem oznaczeń i towarów lub usług, których one dotyczą. (tak wyroki Trybunału z 11 XI 1997 r. w sprawie C-25/95 *Sabel*, z 23 III 2006 r. w sprawie C-206/04 *Mühlens*, z 18 XII 2008 r. w sprawie C-16/06 *Mobilix* oraz wyroki Sądu z 9 VII 2003 r. w sprawie T-162/01 *Giorgio Beverly Hills* i z 20 I 2010 r. w sprawie T-460/07 *Mendion*)

Właściwy krąg odbiorców składa się z przeciętnych konsumentów, należycie poinformowanych, dostatecznie uważnych i rozsądnych, przy czym poziom uwagi konsumentów może się różnie kształtować w zależności od kategorii towarów lub usług. (tak wyroki Trybunału z 22 VI 1999 r. w sprawie C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, z 6 V 2003 r. w sprawie C-104/01 *Libertel* i z 12 I 2006 r. C-361/04 *Ruiz Picasso*) Przeciętny konsument rzadko ma możliwość przeprowadzenia bezpośredniego porównania różnych znaków towarowych, musi zazwyczaj zdawać się na zachowany w pamięci niedoskonały obraz tych znaków towarowych. Ryzyko konfuzji jest tym większe, im silniejszy jest charakter odróżniający znaku towarowego, który wynika z jego samo-istnych cech lub renomy (znajomości, rozpoznawalności znaku na rynku). (tak wyroki Trybunału z 22 VI 1999 r. w sprawie C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, z 11 XI 1997 r. w sprawie C-251/95 *SABEL* i z 29 IX 1998 r. w sprawie C-39/97 *Canon*)

Istnieje pewna współzależność pomiędzy znajomością znaku wśród odbiorców, a jego charakterem odróżniającym - im bardziej znak jest znany, tym bardziej wzmocniony jest jego charakter odróżniający. Przy ocenie, czy znak cieszy się wysoce odróżniającym charakterem wynikającym z jego znajomości wśród odbiorców, należy rozpatrzyć wszystkie istotne okoliczności danego przypadku, w szczególności udział znaku w rynku, natężenie, zasięg geograficzny i długość okresu jego używania, wielkość inwestycji dokonanych przez przedsiębiorstwo w celu jego pro-mocji, udział procentowy zainteresowanych grup odbiorców, którym znak umożliwia zidentyfikowanie towarów jako pochodzących z określonego przedsiębiorstwa, jak również oświadczenia izb handlowych i przemysłowych lub stowarzyszeń zawodowych. (tak wyrok Sądu z 12 VII 2006 r. w sprawie T-277/04 *Vitakraft-Werke*) Ciężar

udowodnienia siły znaku towarowego i jego odróżniającego charakteru, spoczywa na powodzie. (art. 6 k.c.)

W ocenie Sądu, ze względu na identyczność znaków słowno-graficznych **CARRIER** i słownych **TRANSICOLD** w graficznej postaci, w jakiej znają i odróżniają je potencjalni klienci, identyczność lub wysokie podobieństwo towarów i usług oraz istnienie ryzyka konfuzji, sprawiają, że działanie pozwanej wyczerpuje znamiona naruszenia zdefiniowanego w ust. 1a. i 1b. art. 9.

Sąd uznał za nieuzasadniony zarzut braku bezprawności działania spółki F

Wyłączność uprawnionego używania wspólnotowego znaku towarowego jest ograniczona. Zgodnie z art. 12c, nie może on zakazać osobie trzeciej używania znaku w obrocie w przypadku, gdy jest to konieczne (niezbędne) dla wskazania przeznaczenia towarów lub usług, w szczególności będących akcesoriami lub częściami zapasowymi, pod warunkiem, że osoba ta używa go zgodnie z uczciwymi praktykami w przemyśle i handlu (zastosowana przez ustawodawcę wspólnotowego klauzula generalna pozostawia orzecznictwu sprecyzowanie katalogu zachowań, które należy uznać za niedopuszczalną formę używania znaku).

Przy wykładni tego przepisu warto odwołać się do poglądów Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, wyrażonych w wyroku wydanym 23 II 1999 r. w sprawie C-63/97 *Bayerische Motoren Werke AG* oraz *BMW Nederland BV* vs Roland Karel Deenik. Odpowiadając na pytanie prejudycjalne, Trybunał dokonał gruntownej wykładni art. 6 i 7 Pierwszej Dyrektywy Rady (89/104/EWG) w sprawie harmonizacji przepisów państw członkowskich dotyczących znaków towarowych, odpowiadających unormowaniom art. 12 i 13 rozporządzenia. Dopuszczył możliwość informowania o sprzedaży używanych samochodów marki BMW, jeśli samochody z tym znakiem zostały uprzednio wprowadzone do obrotu przez BMW lub za jego zgodą. (por. także wyrok z 4 XI 1997 r. w sprawie C-337/95 *Parfums Christian Dior*) Stwierdził jednak, że niedopuszczalne jest użycie znaków BMW w celu reklamowania sprzedaży lub naprawy samochodów tej marki, jeżeli sposób ich użycia mógłby wywołać wrażenie co do istnienia związków handlowych między uprawnionym do znaku a używającym go (w szczególności przynależności przedsiębiorstwa używającego znak do sieci dystrybucyjnej). Takie formy używania znaków w celu reklamowym nie są niezbędne dla zapewnienia ochrony interesu używającego znak, polegającego na możliwości swobodnej sprzedaży towarów i świadczenia usług naprawczych. Z uwagi na renomę znaków BMW, tego rodzaju reklama w sposób nieuczciwy narusza usprawiedliwione interesy uprawnionego oraz negatywnie wpływa na wartość znaku (wykorzystywanie renomy i zdolności odróżniającej znaku). Jest też sprzeczna ze szczególnym przedmiotem ochrony - koniecznością zapewnienia uprawnionemu skutecznej ochrony przed konkurentami szukającymi sposobu na nieuczciwe wykorzystywanie pozycji i renomy jego znaku. Przez takie formy używania znaków BMW w celu reklamowym, osoba trzecia odnosi nienależną korzyść, polegającą na przypisaniu jej własnej działalności przymiotu wysokiej jakości. Podmiot dokonujący ponownej sprzedaży

towarów o charakterze prestiżowym nie może w nieuczciwy sposób działać na niekorzyść słusznego interesu uprawnionego. Musi zwracać uwagę, aby swoją reklamą nie umniejszyć wartości znaku przez osłabienie luksusowego lub prestiżowego charakteru określonego towaru. Trybunał uznał, że z punktu widzenia regulacji wspólnotowych nie stanowi naruszenia prawa informacyjne użycie znaków BMW w sformułowaniach typu: *sprzedaż samochodów BMW, naprawa oraz konserwacja samochodów BMW*. (cyt. za *Własność przemysłowa, orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i Sądu Pierwszej Instancji*. Wydanie II pod redakcją R. Skubisza. Zakamycze 2006 s. 55-74)

Podobne do cytowanych poglądy Trybunał zaprezentował w wydanym 17 III 2005 r. wyroku w sprawie C-228/03 *The Gillette Company i Gillette Group Finland Oy vs LA-Laboratories Ltd Oy*. Odpowiadając na pytanie prejudycjalne wskazał na istotę i funkcje prawa wyłącznego na znak towarowy. (...) *ograniczając skutki praw przysługujących właścicielowi na mocy art. 5 dyrektywy 89/104, art. 6 tej dyrektywy ma na celu pogodzenie podstawowych interesów ochrony praw do znaku z interesem swobodnego przepływu towarów i swobody świadczenia usług na wspólnym rynku w sposób umożliwiający pełnienie przez znaki towarowe ich roli zasadniczego elementu systemu niezakłóconej konkurencji, którego wprowadzenie i zachowanie jest jednym z celów traktatu. (...) Użycie znaku towarowego przez osobę trzecią, która nie jest jego właścicielem, jest niezbędne do wskazania przeznaczenia towaru sprzedawanego przez tę osobę, jeżeli stanowi to w praktyce jedyny sposób podania odbiorcom zrozumiałej i kompletnej informacji o jego przeznaczeniu w celu zachowania systemu niezakłóconej konkurencji na rynku tego towaru.*

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, wymóg **uczciwych praktyk** stanowi w istocie wyraz obowiązku poszanowania słusznego interesu właściciela znaku towarowego (por. cyt. wyrok w sprawie *BMW* oraz wyrok z 7 I 2004 r. w sprawie C-100/02 *Gerolsteiner Brunnen*). Użycie znaku jest niezgodne z uczciwymi praktykami w handlu i przemyśle przede wszystkim wtedy, gdy:

- ❑ może sprawiać wrażenie istnienia powiązań gospodarczych między osobą trzecią a właścicielem znaku towarowego,
- ❑ narusza wartość znaku poprzez osiąganie nieuzasadnionych korzyści wynikających z jego charakteru odróżniającego albo renomy,
- ❑ prowadzi do dyskredytacji / oczerniania znaku. (opinia rzecznika generalnego z 9 XII 2004 r.)

Przy wykładni art. 12 można także odwołać się do utrwalonego orzecznictwa, dotyczącego prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, które istnieje wtedy, gdy odbiorcy mogliby uznać, że dane towary lub usługi pochodzą z tego samego przedsiębiorstwa, ewentualnie z przedsiębiorstw powiązanych ze sobą gospodarczo. Należy zwrócić uwagę, że w obu przypadkach ustawodawca wspólnotowy kwalifikuje jako naruszenie już samo ryzyko /prawdopodobieństwo, możliwość/ sprawiania wrażenia istnienia powiązań gospodarczych między osobą trzecią używającą znaku bez jego zgody, a właścicielem znaku towarowego. W każdym przypadku ocena należeć będzie do Sądu, który odniesie ją do ustalonych okoliczności faktycznych konkretnej sprawy. (w cyt. wyroku

w sprawie *Gillette ETS* stwierdził: *Do sądu krajowego należy zbadanie, czy w okolicznościach postępowania (...) użycie znaku towarowego było niezbędne, przy czym powinien on wziąć pod uwagę wymogi wymienione w pkt 33–36 niniejszego wyroku oraz charakter kręgu odbiorców, dla których przeznaczony jest towar sprzedawany (...).*

Spółka *F*, nie dysponująca zgodą uprawnionego do znaków wspólnotowych, może ich używać wyłącznie w funkcji wskazania przedmiotu prowadzonej działalności gospodarczej, w tym przypadku, świadczenia usług serwisowych i naprawczych urządzeń chłodniczych. Związek wskazania (informacji lub reklamy) z przedmiotem działalności, oznaczonym wspólnotowym znakiem towarowym musi być nierozzerwalny. Niedopuszczalne jest takie sformułowanie informacji lub reklamy, które mogłoby wskazywać na producenta urządzeń, sugerując istnienie powiązania handlowego (prawnego lub gospodarczego) pomiędzy uprawnionym z rejestracji i używającą znaku osobą trzecią. W przekonaniu Sądu, uprawnienie z art. 12c nie rozciąga się na umieszczenie na tablicach informacyjnych logo producenta urządzeń, bez jakiegokolwiek odniesienia do relacji stron, nie obejmuje wersji słowno-graficznej znaków towarowych

TRANSICOLD

i słowno-graficznego wspólnotowego znaku towarowego

TRANSICOLD

(w kolorystyce ciemno-niebieskiej), szczególnie zaś łącznie: **TRANSICOLD**.

Używając znaków towarowych powoda ad. 1. w postaci identycznej z tą w jakiej swe usługi oznaczają partnerzy serwisowi uprawnionego, pozwana przekracza granice dozwolonego informowania potencjalnych klientów o świadczonych przez nią usługach. W przekonaniu Sądu, nie ma żadnego usprawiedliwienia dla korzystania, bez zgody uprawnionego, ze znaków graficznych w informacji handlowej i w reklamie. Dla wskazania typu urządzeń chłodniczych, które serwisuje, wystarczające będzie, w każdym wypadku, użycie słownych znaków **CARRIER** i **TRANSICOLD**. Tak sformułowana informacja będzie kompletna i zrozumiała dla klienta. W ten sposób pozwana należycie zabezpieczy swoje interesy. Dobrze znana nazwa **CARRIER TRANSICOLD** pozwoli jej na poinformowanie nabywców usług oferowanych przez pozwaną o przedmiocie prowadzonej przez nią działalności. Musi ona jednak przy tym zachować proporcje i tak formułować przekaz tak, aby wynikało z niego w sposób niewątpliwy co oferuje, nie sugerując istnienia powiązań handlowych między przedsiębiorstwami stron. Takie wrażenie wywołują

TRANSICOLD

używane obecnie znaki **TRANSICOLD**, umieszczone bez żadnego odwołania na banerach, tablicach informacyjnych, samochodach i budynkach przedsiębiorstwa *F*.

Wskazanie przedmiotu prowadzonej działalności gospodarczej na stronach internetowych przedsiębiorców umożliwia w znacznie szerszym zakresie rozbudowanie, uszczegółowienie

informacji i reklamy, czyniąc ją bardziej odpowiadającą rzeczywistości. Należy zadbać o wyeliminowanie takich sformułowań, które wskazują na producenta urządzeń, odwołują się do jego renomy. Nic nie usprawiedliwia w tym przypadku skrótowego przedstawiania przez pozwaną jej oferty i eksponowania znaków towarowych, które nie zostały zarejestrowane na jej rzecz, sugerującego istnienie pomiędzy nią a C Corp. związków gospodarczych. W żadnym razie nie może to być traktowana jako działanie niezbędne, zgodne z uczciwymi praktykami handlowymi. Nie jest przy tym konieczne, aby sugerowanie powiązań handlowych łączyło się z naruszeniem wartości znaków poprzez osiąganie nieuzasadnionych korzyści wynikających z ich charakteru odróżniającego albo renomy. Do uznania, że działanie nie jest zgodne z uczciwymi praktykami w handlu i przemyśle wystarczy, aby wystąpiła jedna ze wskazywanych przez ETS przesłanek.

Zdaniem Sądu, używanie przez pozwaną znaków może wywołać przekonanie nabywców o jej przynależności do autoryzowanej przez CTP sieci dystrybucyjnej i serwisowej, wykracza zatem poza granice dopuszczalnego używania wspólnotowych znaków towarowych, o których mowa w art. 12. Należy bowiem pamiętać, że granice dozwolonego używania cudzego znaku towarowego wyznacza konieczność, a nie słuszność wynikająca z reguł konkurencji na określonym rynku. (por. ETS w cyt. wyrokach w sprawach *BMW* i *Gillette*)

Skutki wspólnotowego znaku towarowego podlegają wyłącznie przepisom rozporządzenia. W innych przypadkach, naruszenie podlega prawu krajowemu odnoszącemu się do naruszenia krajowego znaku towarowego wg przepisów tytułu X. (art. 14 ust. 1) Dla zapewnienia właścicielowi realizacji jego praw z rejestracji mogą być zakazane, w szczególności :

- a. umieszczanie oznaczenia na towarach lub na ich opakowaniach;
- b. oferowanie towarów, wprowadzanie ich do obrotu lub ich magazynowanie w tym celu lub oferowanie i świadczenie usług pod tym oznaczeniem;
- c. przywóz lub wywóz towarów pod takim oznaczeniem;
- d. używanie oznaczenia w dokumentach handlowych i w reklamie. (art. 9 ust. 2)

Gdy sąd uznaje, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia wspólnotowego znaku towarowego, wydaje, o ile nie istnieją szczególne powody, decyzję zakazującą pozwanemu określonych działań. Stosuje również środki, zgodnie z przepisami prawa krajowego, których celem jest zapewnienie przestrzegania zakazu. (art. 102 ust. 1) Oznacza to, że jeśli w prawie krajowym istnieją inne jeszcze środki ochrony znaku przed naruszeniem, nieznane przepisom rozporządzenia, sąd wspólnotowych znaków towarowych i wzorów przemysłowych powinien je, na wniosek powoda, zastosować do ochrony znaku wspólnotowego. Odnosi się to wprost do przepisów *Prawa własności przemysłowej* :

- art. 286, stanowiącego, że sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec, na wniosek uprawnionego, o będących własnością naruszającego bezprawnie wytworzonych lub oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia, w szczególności może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet zasądzonej na jego rzecz sumy pieniężnej albo zniszczeniu,

- art. 287 ust. 2 w zw. z art. 296 ust. 1a, stanowiącego, że sąd, rozstrzygając o naruszeniu, może orzec, na wniosek uprawnionego, o podaniu do publicznej wiadomości części albo całości orzeczenia lub informacji o orzeczeniu, w sposób i w zakresie określonym.

Sformułowanie - *chyba że istnieją szczególne powody zaniechania* – uprawnia sąd do odstąpienia od stosowania sankcji zakazowych. Norma ta, odpowiadająca klauzuli generalnej art. 5 k.c., nie może być stosowana przez sąd w postępowaniach w sprawach gospodarczych z urzędu. Zainteresowany, uniknięciem sankcji pozwany, który dopuścił się naruszenia, winien skonkretyzować te *szczególne powody* i wykazać ich istnienie, pozostawiając sądowi (jako arbitrowi) ocenę, przy rozstrzyganiu o sposobie usunięcia skutków naruszenia prawa z rejestracji.

Sąd uznał zatem, że przepisy art. 9 ust. 2 i art. 102 ust. 1 uzasadniają uwzględnienie żądań zakazowych, sformułowanych w pkt 1. i 2. w części obejmującej nakazanie pozwanej:

9. zaniechania naruszania praw C Corp. do słownych wspólnotowych znaków towarowych **CARRIER** (CTM-83410 i CTM-1586783) oraz słowno-graficznego wspólnotowego znaku

towarowego (CTM-371963), tj. używania znaku lub oznaczenia łądząco do niego podobnego w odniesieniu do usług sprzedaży, instalacji, montażu, obsługi, konserwacji i naprawy urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w tym na budynkach przedsiębiorstwa, na banerach, samochodach i w treści stron internetowych;

10. zaniechania naruszania prawa C Corp. do słownych wspólnotowych znaków towarowych **TRANSICOLD** (CTM-76042, CTM-1586742), tj. używania znaku **TRANSICOLD** pisanego wielkimi literami, lekko ukośną czcionką i na całej długości podkreślonego:

 lub jakiegokolwiek oznaczenia łądząco do niego podobnego, w odniesieniu do usług sprzedaży, instalacji, montażu, obsługi, konserwacji i naprawy urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń, w szczególności na budynkach przedsiębiorstwa, na banerach, samochodach i w treści stron internetowych.

Formułując zakazy i nakazy Sąd dokonał zmian mających na celu sprecyzowanie obowiązków pozwanej i wyeliminowanie wątpliwości nasuwających się przy lekturze powództwa. Nakładane na przyszłość zakazy nie powinny obejmować działań zdefiniowanych zbyt ogólnie (*w jakikolwiek*

sposób, który jest niezgodny z uczciwymi praktykami w handlu, w szczególności w sposób mogący wywoływać u potencjalnych klientów błędne przekonanie co do istnienia związków gospodarczych z powodami). Konieczne było też takie ich określenie, aby nie pozbawić pozwanej możliwości użycia spornych znaków w postaci słownej dla poinformowania klientów spółki F o świadczonych przez nią usługach. W pozostałym zakresie powództwo (pkt 1., 2.), jako nieuzasadnione, podlegało oddaleniu.

Sąd oddalił w całości żądanie z pkt 4., ponieważ w dacie zamknięcia rozprawy strona internetowa była już zamknięta, użytkownicy Internetu nie mieli dostępu do kwestionowanej treści (a.), a powód nie udowodnił zaistnienia naruszenia określonego w pkt b. Nie istniał zatem stan zarzucanego naruszenia ani groźba naruszenia w przyszłości przez pozwaną praw wyłącznych powoda. Sąd nie jest przy tym przekonany, czy informacja umieszczona na jej stronie internetowej (a.) jest formą używania przez pozwaną wspólnotowych znaków towarowych **CARRIER** i **TRANSICOLD**, np. w celach reklamowych. Motywy wyroku nie zawierają uzasadnienia zarzutu na gruncie rozporządzenia, koncentrując się na regułach uczciwej konkurencji.

Żądania z pkt 3. i 5. znajdują uzasadnienie w przepisach prawa krajowego - art. 286 i art. 287 ust. 2 w zw. z art. 296 ust. 1a. Aby usunąć skutki naruszenia, Sąd nakazał pozwanej usunięcie, na jej koszt, oznaczeń określonych w punktach 1. i 2. z budynków przedsiębiorstwa, reklam, samochodów, dokumentów, ze stron internetowych oraz z innych miejsc, w których są one używane przez pozwaną w odniesieniu do usług sprzedaży, instalacji, montażu, obsługi, konserwacji i naprawy urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych.

Sąd uznał, że w okolicznościach sporu zasadne będzie podanie informacji o zapadłym wyroku do publicznej wiadomości. Ograniczył przy tym zakres publikacji, koncentrując ją na obszarze używania przez pozwaną znaków towarowych **CARRIER** i **TRANSICOLD**, gdzie mogło dojść do wprowadzenia nabywców w błąd co do istnienia między spółkami C Corp. i F związków gospodarczych. Nakazał pozwanej dwukrotne opublikowanie, na jej koszt, na jednej z trzech pierwszych stron redakcyjnych częstochowskiego dodatku lokalnego do *Gazety Wyborczej* informacji o treści: „Wyrokiem z 5.08.2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie nakazał F spółce z o.o. w C zaniechanie naruszania praw CC w F do wspólnotowych znaków towarowych **CARRIER** (CTM-83410, CTM-1586783, CTM-371963) i **TRANSICOLD** (CTM-76042, CTM-1586742),

zakazując używania oznaczeń , lub innych, łudząco do nich podobnych w odniesieniu do usług sprzedaży, instalacji, montażu, obsługi, konserwacji i naprawy urządzeń chłodniczych, grzewczych i wentylacyjnych oraz w reklamie takich urządzeń.” - w terminie 30 dni od daty uprawomocnienia się wyroku. W pozostałej części powództwo (z pkt 3. i 5.) oddalił.

II. Zważywszy, że żądania C Corp. zostały po części oddalone, Sąd dokonał ich oceny pod kątem możliwości udzielenia powodowi ochrony przed czynami nieuczciwej konkurencji:

Ustawa z dnia 16 IV 1993 r. *o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji* reguluje zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej - w interesie publicznym, przedsiębiorstw oraz klientów (art. 1) i nie może być traktowana jako instrument służący wyeliminowaniu konkurencji w ogóle, w celu zachowania dominującej pozycji. (tak Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 30 IX 1998 r. I ACa 281/98 Apel.-Lub.1999/1/1) Zgodnie z przepisem art. 3, czynami nieuczciwej konkurencji są działania sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagrażają lub naruszają interes innego przedsiębiorcy lub klienta. (ust. 1) Ich przykładowe wyliczenie znajduje się w ust. 2. Uznanie działania za czyn nieuczciwej konkurencji warunkowane jest zatem kumulatywnym spełnieniem następujących przesłanek :

- ✓ czyn ma charakter konkurencyjny,
- ✓ narusza lub zagraża interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta,
- ✓ jest bezprawny, tj. sprzeczny z prawem lub dobrymi obyczajami.

Jak słusznie stwierdził Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 22 XI 2000 r. (I ACa 688/00, OSA 2001/5/28), nie każde zachowanie naruszające dobre obyczaje może być uznane za czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 3 ust. 1. Dyspozycją tego przepisu objęte są tylko te czyny sprzeczne z dobrymi obyczajami, które zagrażają lub naruszają interes przedsiębiorcy, co ma miejsce wówczas, gdy działania (zaniechanie) konkurenta powodują pogorszenie lub brak spodziewanej poprawy możliwości nabycia lub zbytu oferowanych dóbr i usług. (tak też Beata Gadek *Generalna klauzula odpowiedzialności za czyn nieuczciwej konkurencji (art.3 u.z.n.k.)*, Uniwersytet Jagielloński, Zeszyt 85, Kantor Wydawniczy Zakamycze 2003 r. s.156-161)

Konkurencyjne są wyłącznie działania zewnętrzne, adresowane do innych uczestników wymiany rynkowej, mające na celu zdobycie klientów dla oferowanych przez nich towarów przez zwiększenie własnej efektywności gospodarczej bądź osłabienie cudzej. Naruszenie lub zagrożenie interesów gospodarczych innych uczestników rynku musi mieć charakter bezpośredni i realny. Muszą one być zdolne wywierać wpływ na innych przedsiębiorców-konkurentów (albo na konsumentów) i niekorzystnie oddziaływać na ich sytuację.

O naruszeniu interesu innego przedsiębiorcy można mówić wtedy, gdy na skutek działania konkurencyjnego nastąpi pogorszenie lub nie nastąpi oczekiwana poprawa możliwości nabywania lub zbywania dóbr bądź usług. Decyduje o tym sposób, w jaki działanie konkurenta jest odbierane przez potencjalnych adresatów. Zważywszy, że prawa przedsiębiorcy uczestniczącego w obrocie mają charakter względny, tylko adresatom działań nieuczciwie konkurencyjnych służyć będzie roszczenie o ich zaniechanie i naprawienie szkody. Obowiązek wskazania i udowodnienia istnienia zagrożenia obciąża występującego z zarzutem nieuczciwej konkurencji. Deliktowy charakter odpowiedzialności nieuczciwego konkurenta uzasadnia także obciążenie powoda obowiązkiem udowodnienia szkody i istnienia związku przyczynowego. (art. 415 i art. 361 § 1 w zw. z art. 6 k.c.)

W obecnym stanie prawnym, Sąd nie znajduje uzasadnienia dla szerokiej wykładni pojęcia naruszenia interesu gospodarczego, mogącej uzasadniać stosowanie przepisów ustawy do wszystkich samodzielnych podmiotów prawnych, tylko z tej przyczyny, że ze względu na istniejące powiązania, nieuczciwie konkurencyjne działania pozwanego ostatecznie wpływają także na ich sytuację ekonomiczną (np. producenta, dostawcy, kooperanta, nabywcy, agencji reklamowej). Takie rozumienie pojęcia naruszenia lub zagrożenia interesu innego przedsiębiorcy mogłoby, w istniejącym ustroju gospodarczym, prowadzić w skrajnych przypadkach do stwierdzenia, że właściwie każdy uczestnik gry rynkowej jest w mniejszym lub większym stopniu dotknięty działaniem nieuczciwie konkurencyjnym, każdy zatem mógłby dochodzić na drodze sądowej roszczeń określonych w art. 18 u.z.n.k. Słuszne, w przekonaniu Sądu, jest uznanie, że roszczenia z art. 18 u.z.n.k. służą wyłącznie przedsiębiorcom, prowadzącym działalność gospodarczą na polskim rynku, których interesy gospodarcze zostały bezpośrednio naruszone lub zagrożone, ustawa nie znajduje natomiast zastosowania do podmiotów zagranicznych, które nie prowadzą w Polsce działalności, a jedynie są korporacyjnie powiązane z polskimi przedsiębiorcami, zachowującymi odrębność prawną i ekonomiczną, którym zbywają swoje towary lub udzielają licencji na używanie znaków towarowych.

Istnienie finansowo-organizacyjnych podstaw funkcjonowania tzw. grupy kapitałowej spółek z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wykonywania przez spółkę dominującą uprawnień w ramach posiadanych udziałów w spółkach zależnych nie powoduje powstania zorganizowanego zespołu praw majątkowych i niemajątkowych należącego do spółki dominującej. (tak wyrok Sądu Najwyższego z 23 X 2003 r. VCK 411/02; por. także wyroki Sądów Apelacyjnych w Poznaniu z 13 XII 2005 r. IACa 568/05 i w Katowicach z 27 II 2009 r. VACa 308/08)

Powód nie udowodnił w tym postępowaniu, że działania pozwanej w sposób bezpośredni naruszają jego interesy gospodarcze. Z twierdzeń stron wynika, że C Corp. nie prowadzi żadnej działalności w Polsce, gdzie działa wyłącznie CTP spółka z o.o., która bezspornie jest samodzielnym podmiotem gospodarczym. Powód nie uczestniczy bezpośrednio w obrocie gospodarczym na terytorium Polski, a jego interesy gospodarcze mogą być ewentualnie tylko pośrednio naruszane przez pozwaną, co jednak nie uzasadnia udzielenia mu ochrony na podstawie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Stosunek konkurencji, który mógłby być poddawany ocenie z punktu widzenia zgodności z zasadami uczciwości kupieckiej istnieje wyłącznie pomiędzy pozwaną a CTP. C Corp. nie może zatem skutecznie żądać uwzględnienia powództwa na podstawie art. 18 u.z.n.k. Ochronę jego praw wyłącznych zapewniają przepisy rozporządzenia w sprawie wspólnotowych znaków towarowych i prawa własności przemysłowej. **Żądania ewentualne z pkt 8-14 pozwu (w zakresie w jakim oddalone zostały w pkt 1-7) podlegały zatem oddaleniu.**

O kosztach Sąd orzekł na zasadzie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c., zobowiązując pozwaną do zwrotu powodowi ad. 1 połowy poniesionych przezeń kosztów, stosownie do wyniku postępowania. Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. (§ 3 art. 98 k.p.c.)

Opłaty za czynności adwokackie przed organami wymiaru sprawiedliwości określa rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 IX 2002 r. *w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.* Zasadzając opłatę sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. (§ 2 ust.1.) Podstawę stanowią określone w rozdziałach 3-5 stawki minimalne. Opłata nie może być wyższa od sześciokrotnej stawki minimalnej (§ 2 ust.2.), której wysokość zależy od wartości przedmiotu sprawy lub jej rodzaju. (§ 4 ust.1.) W sprawie o naruszenie prawa z rejestracji wynagrodzenie adwokata wynosi 840 zł (§ 11 ust. 1 pkt 18).

III. W przedmiocie żądań CTP dotyczących ochrony przed czynami nieuczciwej konkurencji Sąd zważył:

Sformułowane w punktach 8-10 i 12, określone jako ewentualne, żądania spółki CTP nie zasługują na uwzględnienie, w swej treści odwołują się one bowiem wprost do ochrony praw wyłącznych, zarówno jak chodzi o zakazanie naruszeń, jak i o usunięcie ich skutków, a ta należy się uprawnionemu C Corp. i jest udzielana na podstawie cyt. przepisów rozporządzenia i *prawa własności przemysłowej*. W istocie, żądania te stanowią powtórzenie tych z pkt 1-5, różnica polega wyłącznie na wskazaniu jako ich podstawy prawnej ustawy *o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji* w miejsce rozporządzenia *w sprawie wspólnotowego znaku towarowego*. Tymczasem należy wyjaśnić, że ustawa nie chroni praw wyłącznych lecz interesy gospodarcze przedsiębiorcy. (art. 3 ust. 1 u.z.n.k.) Żądania są zatem nieadekwatne do zarzucanych naruszeń i nie znajdują uzasadnienia w art. 18 ust. 1 u.z.n.k. Dodatkowo, co do żądania z pkt 12., ustawa nie przewiduje podania do publicznej wiadomości orzeczenia lub informacji o nim lecz – w art. 18 ust. 1 pkt 3 – uprawnia przedsiębiorcę, którego interes gospodarczy został naruszony, do żądania zobowiązania naruszcyciela do złożenia oświadczenia określonej treści i w odpowiedniej formie.

Na marginesie należy wskazać, że w ocenie Sądu, CTP nie sprostала w tym postępowaniu wykazaniu swoich racji. Nie określiła interesu gospodarczego podlegającego ochronie, formułując adekwatne do niego sankcje naruszenia. Nie dowiodła pierwszeństwa używania na rynku spornych oznaczeń i przynależnej jej renomy. W okolicznościach sprawy nadmiernym uproszczeniem jest poszukiwanie ochrony uzasadnionej wyłącznie tym, że obecnie powódka jest

uprawniona do używania wspólnotowych znaków towarowych **CARRIER** i **TRANSICOLD**, abstrahując od tego, że przed powstaniem spółki *CTP* (w 2008 r.) pozwana była dystrybutorem produktów *CC* i uczestniczyła w budowaniu renomy znaków, towarów i usług oraz przedsiębiorcy, od którego pochodzą.

Żądanie z pkt 11a. podlega oddaleniu ze względu na zaniechanie przez pozwaną umieszczania na jej stronie internetowej kwestionowanej informacji (w dacie zamknięcia rozprawy nie istniał zatem stan zarzucanego naruszenia ani realna groźba naruszenia w przyszłości). Sankcję tę można jednak uznać za uzasadnioną w dacie wszczęcia postępowania.

Czynem nieuczciwej konkurencji zakazanym na podstawie art. 14 u.z.n.k. jest rozpowszechnianie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd wiadomości o swoim lub innym przedsiębiorcy albo przedsiębiorstwie w celu przysporzenia korzyści lub wyrządzenia szkody. W ocenie Sądu, informacja umieszczona przez pozwaną na stronie internetowej pod adresem www.m.f.pl o treści: „Firma F sp. z o.o. z siedzibą w C przy ul. M posiada wieloletnie doświadczenie w dystrybucji i serwisie agregatów chłodniczych CT - jako autoryzowany dystrybutor CTE na Polskę [..]” zawiera nie do końca jasne sformułowanie dotyczące jej statusu autoryzowanego dystrybutora *CTE*. Lektura tekstu może sugerować potencjalnym klientom, że pozwana jest gospodarczo powiązana z *CTP*, co nie jest zgodne z prawdą. Taka informacja ma przysporzyć pozwanej korzyści w tym sensie, że stanowi argument za skorzystaniem z jej usług serwisowych i naprawczych.

Żądanie z pkt 11b. podlega oddaleniu, jako niemające uzasadnienia w zaistniałych okolicznościach faktycznych.

O kosztach Sąd orzekł na zasadzie art. 100 zdanie 2 k.p.c., obciążając nimi w całości powódkę ad. 3 ponieważ, w dacie wniesienia pozwu, jej roszczenie było tylko w nieznacznej części uzasadnione.

Sąd nakazał przy tym pobranie od spółki *CTP* na rzecz Skarbu Państwa stosunkowej opłaty sądowej, nieuiszczonej przy wniesieniu pozwu. (art. 13 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 28 VII 2005 r. *o kosztach sądowych w sprawach cywilnych*)